

γορείται ἐπὶ πραγμάτων ἐν ἐννοίᾳ περιεκτικῇ, ἡ δὲ σημασία αὕτη κατ' ἐπίδρασιν τῶν εἰς -ιδι ὀνομάτων, περὶ ὧν ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν 'Επιστ. 'Επετ. Πανεπ. 13(1916/17) 168 - 9) Δαρδαν. Θράκ. Πελοπν. ('Αρκαδ. Βούρβουρ. Γέριμ. Λάστ. Μάν. Μεσσ. Οἶν. Τριφυλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. — Γ' Βλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Αἰν.: Οἱ ἐλαῖες εἶναι χάμου βλυσίδι Γέριμ. Βοήκε βλυσίδι θησανρὸ Οἶν. Βλυσίδι τὸ γέννημα - τὸ λάδι κττ. Βούρβουρ. Εἶναι οἱ ψεῖρες βλυσίδι ἀπάνου του Κίτ. Μάν. Τοῦ γένν'μα πάει βλυσίδ' Αἰτωλ. Κεῖ ποῦ πετοῦσε ἡ πεταλούδα φύτρωνε τὸ χαμόμηλο βλυσίδι Γ' Βλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. || * Ἄσμ.

Πόλεμος βαρὺς ἐγένη, | ἐσκοτώθηκε βλυσίδι

'Αρκαδ. Συνών. βίος 8, *βλυσούρι. β) 'Επιρρηματ. ἐν πλησμονῇ ἀφθόνως Πελοπν. (Μάν. Μεσσ.) κ. ἄ.: Τὰ 'χει βλυσίδι, λάδι, τυρτά, ἀπ' οὐλα Μεσσ. 6) Τὸ ἔργον τοῦ ἐργολαβικῶς ἀναλαμβάνοντος τὴν μεταπώλησιν ἰχθύων ἰχθυοτροφείου (ἡ σημασία πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀποκομιζομένου μεγάλου κέρδους) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 7) 'Η χρηματικὴ ἐγγύησις ἡ παρεχομένη εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἰχθυοτροφείου ὑπὸ τοῦ προαγοράζοντος τὴν ἰχθυοπαραγωγὴν ἐμπόρου (ἡ σημ. κατὰ συνεκδ.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.)

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βλυσίδι *Ηπ. Σίφν. Βλυσίδ' Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.) Βλυσίδα Μακεδ. (Πελεκᾶν.) 'Αβλυσίδι Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Γλυσίδα Πάρ.

βλυσιδιάρης ὁ, Στερελλ. (Μεσολόγγ.) Πληθ. βλυσιδιάραιοι Στερελλ. (Μεσολόγγ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βλυσίδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

'Ο προαγοράζων ἡ ἀναλαμβάνων ἐργολαβικῶς τὴν πώλησιν ἰχθύων ἰχθυοτροφείου.

* **βλυσούρι** τό, φλυσούρ' Στερελλ. ('Ακαρναν.)

'Εκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βλύσις καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούρι.

Βλυσίδι 5, ὁ ἰδ.: Φλυσούρ' κόσμους ἦταν σήμερα.

* **βλυσουριάζω**, φλυσουριάζου Στερελλ. ('Ακαρν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βλυσούρι.

Βρίθω: Φλυσούριας' οὐ δέντρον ἀπὸ μυρμηγκία.

βλυτούρα ἡ, Εὐβ. (Κύμ.)

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βλυτός < βλύω ἀρχ. καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούρα.

*Υδωρ πολὺ εἰς κοίλωμα γῆς.

βλυτουριάζω Εὐβ. (Κύμ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βλυτούρα.

Μένω ἀκίνητος, στάσιμος, ἐπὶ ὕδατος.

βλωμος ὁ, Ρόδ.

'Εκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βλωμός.

"Οση ποσότης τροφῆς ἐφάπαξ χωρεῖ εἰς τὸ στόμα: Γνωμ. Μεγάλο βλωμο φάγε καὶ μεγάλο λόγο μὴν πῆς. Συνών. μπουκξά, χαψξά.

βοάζω Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Χαλδ.) κ. ἄ. βουάζω Κύθηρ. βουάζου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βοή, δι' ὃ ἰδ. βουή. 'Η λ. καὶ παρὰ τῷ Μ'Ετυμολ. 325, 37 καὶ 441, 10.

1) Παράγω ἤχον, βοῶ ἐνθ' ἄν.: Βουάζει ἡ θάλασσα - ὁ τόπος κττ. Κίτ. Κύθηρ. Βουάζουσι τ' ἀφτία μου Κίτ. Τὸ σπέλον τ' ἀπέσ' ἐβόαξεν (ἀντήχησε τὸ ἔνδον τοῦ σπηλαίου) Χαλδ. || * Ἄσμ.

'Ολημερίς μαλώνουνε καὶ ὁ πόλεμος δὲ βδάζει

καὶ τὰ βουνὰ ταράζονται κ' ἡ θάλασσα βοάζει.

(βδάζει = εὐδιάζει, μεταφ. παύει) Μάν. Συνών. ἀντιβογγῶ, ἀντιβοτίζω, ἀντιβροντῶ 1, ἀχῶ, βουτίζω.

2) Οἶονεῖ ὡς διὰ βοῆς προτρέπω, παρορμῶ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): Τὸν ἐβούαζε τὸ αἷμα τοῦ κ' ἐδδάη κ' ἐσκοτώθη. Ζε βουάζει τὸ αἷμα ζου γὰ φάγης ξύλο (ζε = σέ, ζου = σου).

βοανειτός ὁ, ἀμάρτ. βουγανειτός Πόντ. (Οἶν.)

'Εκ τοῦ ρ. βοανίζω.

Βοή, θύρυβος.

βοανίζω Πόντ. ('Αμισ.) βουγανίζω Πόντ. ('Αμισ. Οἶν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. βοή, δι' ὃ ἰδ. βουή, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ανίζω, περὶ ἧς ἰδ. *Ανθ' Παπαδόπ. ἐν 'Αρχ. Πόντ. 12 (1946) 59 κέξ.

1) Κραυγάζω 'Αμισ.: Κλαίει, βοανίζει, χουλίξει. 2) Βοῶ 'Αμισ. Οἶν.

βοάνισμα τό, ἀμάρτ. βουγάνισμα Πόντ. (Οἶν.)

'Εκ τοῦ ρ. βοανίζω.

Κραυγή: Πολλὰ ἐπόνησεν ἡ καρδιά 'τες ἀσ' σὰ κλαψίματα καὶ τὰ βουγανίσματα (ἐκ παραδ.)

βογάρισμα τό, ὡς ναυτικὸς ὄρ. πολλαχ.

'Εκ τοῦ ρ. βογάρω.

'Ο ἄνευ διακοπῆς κατ' εὐθείαν πλοῦς.

βογάρω, ὡς ναυτικὸς ὄρ. πολλαχ.

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *vogare* = κωπηλατῶ, πλέω δι' οὐρίου ἀνέμου. Πβ. O'Hesseling, Mots maritimes 16.

1) Πλέω κατ' εὐθείαν καὶ ἄνευ διακοπῆς πολλαχ.

β) 'Εκκινῶ πολλαχ. 2) Κινῶ με δύναμιν, ἐπὶ τῶν κωπῶν Ζάκ.: Βογάρω τὰ κουπιά. 3) 'Ενεργῶ Λεξ. Μ'Εγκυχλ.

βογγαριάζω ἀμάρτ. βογαριάζω Κεφαλλ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *βογγάρα < βόγγος. Διὰ τὴν πιθανότητα τοῦ τύπ. *βογγάρα πβ. φωνάρα < φωνή κττ.

Βογγῶ, ἐπὶ ἀσθενούς.

βογγερὸς ἐπίθ. Λεξ. Βλαστ. 64 Δημητρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. βόγγος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερὸς.

1) 'Ο συνοδευόμενος ὑπὸ στεναγμῶν Λεξ. Δημητρ.: Βογγερά ἀναφωνητά. 2) 'Ο παράγων ἤχον ἰσχυρόν, ἡχηρὸς ἐνθ' ἄν.: Βογγερὴ καμπάνα Λεξ. Δημητρ.

βόγγημα τό, γόγγυσμα πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οἶν.) γόγγυσμα Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) γόντῶσμαν Κύπρ. κούντῶσμαν Κύπρ. βόγγημα πολλαχ. γόγγημα Πελοπν. (Κυνουρ.) γόγγημα Πόντ. (Κοτύωρ.) κόντῶσμαν Κύπρ. γκόγγ'μα Σκόπ. βούγγυμα *Ηπ.

'Εκ τοῦ ρ. βογγῶ, παρ' ὃ καὶ γογγύζω. 'Ο τύπ. γόγγυσμα καὶ παρὰ Σομ.

Στεναγμὸς ἐνθ' ἄν.: Ἄλλος ἤχος δὲν ἀκούγονταν τριγῶρο παρὰ τὸ βόγγημα τῆς θειακούλλας καὶ τὸ ρουχαλητὸ τῆς γάττας Γ'Επαχτίτ. ἐν Προπυλ. 1, 241. || Ποίημ.

Χωρὶς γόγγυσμα καὶ ἀντάρα, παρὰ ἐκείνη μοναχὴ, ὁποῦ ἐκάναν με τὴν κάρα, με τὰ στήθη 'ς τὰ γκρεμὰ ΔΣολωμ. (ἐκδ. Πολυλ.) 64. Συνών. ἀναστενάγμα, ἀναστεναγμός, βογγημάρα, βογγητεῖο, βογγητό, βόγγος, στεναγμός.

